

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžrk/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8018200596
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašiková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2021:8018200596.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): X. P., nar. XX. X. XXXX, bytom Š. XXX/XXX, W. W. B., zastúpeného JUDr. Borisom Bednárom, advokátom so sídlom v Poprade, Štefánikova 9, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, za účasti: 1/ V. P., trvale bytom Q. XX, 2/ Pamiatkový úrad Slovenskej republiky, so sídlom Cesta na Červený most 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: Vo 4/2018/Mi zo 16. júla 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/86/2018-39 z 9. júna 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 6S/86/2018-39 z 9. júna 2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.
Konanie pred správnym súdom

1. Správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „správny súd“ alebo „krajský súd“) 26. septembra 2018 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: Vo 4/2018/Mi zo 16. júla 2018, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a V. P. a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Kežmarok č.: OÚ-KK-KO-V 103/2018/Kr z 28. marca 2018, ktorým zastavil konanie o návrhu na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností z dôvodu, že neboli odstránené nedostatky návrhu a žalobca nepredložil zmluvu o zriadení vecného bremena vo vzťahu k parcele C KN č. XXX k.ú. Č. S.. Žalobca navrhol správne mu súdu zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov konania.

2. Správny súd uznesením č. k. 6S/86/2018-39 z 9. júna 2020 odmietol v bode 1 špecifikovanú správnu žalobu s odôvodnením, že žalobca nebol pri jej podaní zastúpený podľa § 49 ods. 1 alebo § 50 (§ 98 ods. 1 písm. f) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“). Podľa správneho súdu v predložennom plnomocenstve absentuje prejav vôle právneho zástupcu žalobcu ako splnomocnenca prijať plnomocenstvo udelené žalobcom ako splnomocniteľom, keďže v ňom chýba vlastnoručný podpis (malo listinnú formu).

3. Pre absenciu tejto nevyhnutnej obsahovej náležitosti plnomocenstva je toto plnomocenstvo podľa názoru krajského súdu neplatné, s poukazom na to, že v konaní o správnej žalobe musí byť žalobca zastúpený advokátom, pritom povinnosť byť takto zastúpený sa vzťahuje už na spísanie správnej žaloby. Pre zistenú neplatnosť plnomocenstva pre zastupovanie v tomto konaní táto procesná podmienka splnená nebola, a tak vznikol dôvod pre odmietnutie žaloby. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. mája 2014, sp.zn. 7 MCdo 6/2013, ktorý konštatoval, že nevyhnutnou obsahovou náležitosťou plnomocenstva je jeho rozsah a vôľa plnomocenstvo splnomocnencom prijať, inak je plnomocenstvo neplatné.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

4. Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca kasačnú sťažnosť z dôvodu, že súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podanie bolo súdom nezákonne odmietnuté. Sťažovateľ odôvodnil kasačnú sťažnosť tým, že nijaký právny predpis neukladá ako zákonnú náležitosť plnomocenstva podpis splnomocnenca, pokiaľ nie je pochybnosť, že splnomocnenec plnomocenstvo prijal. V zmysle § 35 Občianskeho zákonníka právny zástupca žalobcu prejavil vôľu prijať plnomocenstvo tým, že predložil súdu žalobu spolu s plnomocenstvom a na žalobe bola pečiatka s podpisom splnomocnenca spolu s označením subjektu, ktorý podal žalobu, kde je zároveň uvedené, že je splnomocnený na základe priloženej plnej moci. Krajský súd v Prešove tak na základe nezákonného výkladu práva a právnych úkonov vykonaných v konaní svojvoľne odmietol žalobu. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu písomne nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

6. Prejednávaná vec bola dňa 11. decembra 2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 2Sžfk - sp.zn.: 2Sžfk/53/2019. S účinnosťou od 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal uznesenie správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2

S. s. p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) S. s. p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 S. s. p.), vo veci v zmysle § 455 S. s. p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná, a preto uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Kasačný súd v tomto prípade poukazuje na právne závery vyslovené v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. júna 2021, č.k. I. ÚS 117/2019-34, týkajúceho sa tých istých v účastníkov konania, v konaní o ústavnej sťažnosti proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2019, sp.zn. 2Sžk/29/2019, ktorý v súvislosti procesným plnomocenstvom nepodpísaným splnomocnencom v bodoch 28 - 34 uviedol: „28. «Splnomocnenie je jednostranným úkonom zastúpeného, ktorý plní predovšetkým legitimačnú funkciu. Jeho platnosť a záväznosť nie je podmienená tým, že zástupca splnomocnenie prijme a toto prijatie potvrdí priamo na splnomocnení svojím podpisom. Dezinterpretácia v praxi pri tejto otázke vzniká zrejme v dôsledku znenia § 23 Občianskeho zákonníka <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3880818/1/2/ASPI%253A/40/1964%20Zb.%252323>>, podľa ktorého vzniká zastúpenie na základe dohody o plnomocenstve (správnejšie zrejme „dohody o zastúpení“ alebo len „dohody“). To však nič nemení na závere, že písomné splnomocnenie v zmysle § 92 ods. 1 Civilného sporového poriadku <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3880818/1/2/ASPI%253A/160/2015%20Z.z.%252392.1>> v spojení s § 25 Správneho súdneho poriadku <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3880818/1/2/ASPI%253A/162/2015%20Z.z.%252325>> nie je dohodou a nevyžaduje žiadny individuálny prejav vôle zástupcu. Argument v zmysle prípadných pochybností

správneho súdu o súhlase zástupcu s udelením splnomocnenia je neopodstatnený, keďže z akéhokoľvek úkonu zástupcu v mene zastúpeného možno konkludentne vyvodiť, že zástupca so splnomocnením súhlasí a svoje oprávnenie konať v mene splnomocniteľa reálne vykonáva.» (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3880818/1/2/ASPI%253A/162/2015%20Z.z.>>. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 355.). 29. Všeobecná právna úprava zastupovania fyzických osôb a právnických osôb nestanovuje explicitný prejav splnomocnenej osoby o tom, že splnomocnenie prijíma ako obligatórnu súčasť plnej moci (jednostranného právneho úkonu), preto vyžadovanie tohto prejavu vôle zo strany správneho orgánu nemá oporu v zákone, navyše jeho doplnenie ex post do právneho úkonu, ktorého obsah bol daný pri jeho podpísaní, je z hľadiska princípov dokazovania nelogické (rozsudok najvyššieho súdu č.k. 4 Sžf 5/2011 <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3880818/1/2/JUD%253A/JUD78844SK>> z 30. novembra 2011). 30. Skutočnosť, že plnomocenstvo žalobcu (vopred) udelené advokátovi na zastupovanie v konaní o kasačnej sťažnosti (ako jednostranný právny úkon) neobsahuje explicitný prejav vôle advokáta, že takéto splnomocnenie prijíma, nepredstavuje prekážku, ktorá bráni kasačnému súdu rozhodnúť o kasačnej sťažnosti spísanej (vypracovanej) advokátom. 31. Podmienku povinného zastúpenia advokátom v kasačnom konaní by nespĺňalo také splnomocnenie, ktoré by žalobca udelil advokátovi len na spísanie kasačnej sťažnosti, resp. na podanie kasačnej sťažnosti správneému súdu. 32. Prerokovaný prípad je však iný. 33. Pokiaľ najvyšší súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že kasačná sťažnosť bola spísaná (vypracovaná) advokátom (§ 449 ods. 1 druhej vety SSP <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3880818/1/2/ASPI%253A/162/2015%20Z.z.>>), z uvedeného úkonu právnej služby mohol konkludentne vyvodiť, že advokát so splnomocnením súhlasil a svoje oprávnenie konať v mene splnomocniteľa reálne vykonal. 34. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že námietka sťažovateľa o nesprávnom posúdení podmienky povinného zastúpenia advokátom vyplývajúcej z § 449 ods. 1 prvej vety SSP <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3880818/1/2/ASPI%253A/162/2015%20Z.z.>> najvyšším súdom je opodstatnená. Výklad citovaného článku Správneho súdneho poriadku <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/3880818/1/2/ASPI%253A/162/2015%20Z.z.>> najvyšším súdom nie je ústavne súladný, pretože pri rozhodovaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa nezohľadnil východiská ochrany základných práv a slobôd uvedené v bodoch 16, 17, 22 a 24 uvedeného nálezu ústavného súdu.“

9. V zmysle vyššie citovaných záverov Ústavného súdu Slovenskej republiky považuje kasačný súd za nesprávny záver krajského súdu o tom, že vlastnoručný podpis právneho zástupcu žalobcu na splnomocnení predstavuje nevyhnutnú obsahovú náležitosť plnomocenstva, ktorý reprezentuje prejav vôle splnomocnenca prijať plnomocenstvo, a v prípade jeho absencie je toto plnomocenstvo neplatné.

10. Po vyhodnotení závažnosti kasačných námietok sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konštatuje, že dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti žalobcu zistil. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky boli spôsobilé na zrušenie napadnutého uznesenia krajského súdu, kasačný súd rozhodol v zmysle § 462 ods. 1 S. s. p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 S. s. p.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.